

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemericiden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:

BILKEI FERENC.

Segéd szerkesztő:

KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytársaságban.

A háboru.

Arat a nagy kaszás. Mióta az emberi-ség történelmet ír, nem jegyezte fel lapjaira, hogy ily dus aratása lett volna. A tizezrek elesét vérvörös betűkkel jegyezték fel. Ma százezrek elvesztése felett borzadozunk.

Én Istenem! mi történik itthon, mikor egyetlen emberletről van szó. A tudomány minden kezénél levő eszközt felhasznál, ha kell, nem evg, de tiz orvos próbálja ki tudományát a szerencsétlen megmentésén. Hiszen a nagyraevolt humanizmus kor szakát éljük, a mikor a test jóvoltáért milliók agya fárad, törődik. Mandzsuria jéggőz fagyott mezőin tiz nap óta százezreket mészárszónak le. Az emberi tudomány művészetté fejlesztette a gyilkolást. Otthon pedig milliók könnye árva és özvegyek panaszba, kétségbeesett jajkiáltása válik átokká, fölhatol az igazságos Isten trónusáig.

S miért mindez? Mert a hatalmas óriás, az orosz nemzet képtelen elviselni a tudatot, hogy valaha esatát vesztett, hogy negyven milliónyi nemzet diadalt aratott a száz milliónyi Oroszországon.

Büszkén hirdeti haladását az emberi szellem. Megtámadja az Istennek trónját... de eltűri, hogy felette autokraták ural-

kodjanak, ezrével megy a hetakombára, a vágóhídra egy örült hatalmi eszmének szolgálatára. Hát ez az ember, ez a lélek, ez a szellemek, ez a munkának ereje? S abban a nemzetben, mely egész Európára hatást akar gyakorolni pesszimista világnézetével, nem akadtak férfiak, hogy utját állják az embermészárszónak? És a hatalmas francia nemzet, mely oly büszke az emberi jogokra, a szabadságra s a felvilágosodásra, nem tudta felemelni szavát e lelketlen mészárszól megakadályozására? Nem, sőt pénz, hadiszert ad a cárnak, a rabzolgák és a halottak császárjának. Pedig a cár, mint ember maga a világképről álmódzó lágyszívű férfiú, akihez csak utat kellene találni az igazságnak, hogy felragyogjon az alkotmány napja a világbirodalomban és lehulljanak a bilincsek a karokról és a lelkekről. Ki tehát az oka a cári hatalom rettenetes cselekedeteinek? A cár tanácsosai, akik fogva tartják uroknak lelkét az abszolútizmus vak ideájában. Elzárták szívét a nép óhajta elől. Külön erkölcsi, jogi, történelmi tételeket állítanak számára, melyek ellenkeznek az igazsággal, az emberi haladással, de mégis uralkodnak az anyag, a hatalom nyers erejével.

De meddig? A császárok szolgálói örök életűeknek hiszik uraikat. A cárevies pó-

lyájában a jövő hatalom diadalának zászlaját látják, szentül hívén, hogy maguk is örök életűek lesznek, ha szolgaságukat öröklő hagyhatják, hiszen a lakáj uniformisokkal az ő fiaik öröklők a dicsőséget, hogy tanácsadói lehessenek a cároknak a rabzolgák fegyelmében.

És mégis minden hiába. Szíven találta a cári hatalmat a keletázsiai háboru s nem marad más hátra, hogy mint Ausztria 1866-ban katonai hatalmának csődje után népéhez forduljon az állam megmentéséért, a császári hatalom megmaradásáért. A történelem tanítója a népeknek és az uralkodóknak. A népeket megtanítja, hogy az alkotmányos uralkodóban a haza fogalma ölt testet, de megtanítja az uralkodót is, hogy népében testvérét lássa, annak jogaiért, dicsőségeért együtt munkáljon.

A tanítók sérelme.

A nagy drágaság folytán a rosszul fizetett tanítóink nagy része is zilált anyagi körülmények közé jutott. Csak a végső szükség vezette a testületet arra, hogy drágasági pólókat kérjen; fizetés felemelés iránti kérvényük közel 3 éve hever elintézetlenül. Most ismét értesülünk, hogy mennyi jóakarattal van a város vezetősége elteve szegény tanítóink iránt.

A belügyminiszter még 1903-ik évben uta-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TARCAJA.

Az áldozatok.

Kihajt a tövéről a lilomszál, majd bimbóba indul. Aztán kifejti szép, illatos virágát és sűtkérezdik az aranyugaras, langyos levegőben. Aztán jön a zivatar s letöri, letarolja kérlelhetetlenül. Ilyen az élet!...

I.

Elkényeztetett, egyetlen, kedves gyermeke volt a kis Mártha Tóth Gergely gazduramnak és hites feleségének, Bacsó Mártának. Szemük fénye volt a kis jószág, tejbe-vajba fűrésztötték. De meg is látszott rajta. Pufók kis rózsa arca, aranyzóke haja, n indig tiszta pendelykéje, kedvesszavu gagyogása, édeshangu kacagása, hízogó simulekónysága megbűvölt mindenkit s a bökányi anyák, ha ugy magukban összehasonlították a kis szószkét saját magzatukkal, beismerték, hogy legalább is nem áll hátrább, mint az ő magzatjuk. De azért nem irigykedett senki Tóth Gergelyekre, mert jószívű népség voltak. Lám, most is, hogy az a „bolond betegség”, kit a doktorok

lúfuszak mondanak, sirba vitte a Szűcs István komájukat s utána ötödnapra a komaaszonyt is, mily jó szívvél voltak a kis keresztfituk irányában. Magukhoz vették szives lélekkel a nyáiban. Magukhoz vették szives lélekkel a nyáiban. Magukhoz vették szives lélekkel a nyáiban. Magukhoz vették szives lélekkel a nyáiban.

— Hadd nőjének egymásnak! szolt örven-dező feleségéhez Tóth Gergely gazduram.

Nagyon szerették egymást a gyerekek. Hisz eddig, ha mindenük meg volt is, hiányzott mindkettőjüknek a testvére.

A kis Péter szófogadó, szelid, okos kis barna gyerek volt, kit a vonzódás valóságos örré tett. Reggeltől-estig együtt voltak, játszadoztak. A kis fiu ugy vigyázott, hogy be ne pocskolja magát a kis „aranyos.” Izadásig húzigálta a nyirkó kerekű gyerektalicskát s benne az örven-dező, sivalkodó kis Mártát és még nagyobb sivalkodtak, ha az a nagy bolond Bundás kutya a talicskához dörzsölőve feldöntötte a járművet s a kis Mártha kipotypanva az udvar vagy utca puha homokjában hempergett. Pedig gyakran megtette ezt a tréfát az a bolondos nagy lompos. Bezzeg, hátára kapta és ugy inalt be vele az okos Péterke, ha az öreg Fazekas bácsi juhnyája, vagy a tehéncsorda jött hazafelé.

Bátorságosan hagyták egymásra a szülők a két gyermeket, mert jó volt a leánya, okos, találékony volt a fiu s végre, mert mindig velük volt a Bundás is.

II.

Aztán, hogy nagyobbak lettek a gyermekek, komoly munkába kellett fogni őket. Szokjanak a gondhoz.

A hogy a kis, sárgapihés zsisák a meleg konyhában a sziszegő libamamák alól kibujtak, véghetetlen örömmel fogadták s busogatta őket az öt éves kis Mártha.

— Enyém, enyém! kiabálta folyton lelken-dezve, a mint egyik a másik után bujt ki a tőjásból, az a nagy a Péterkéé... Ó is nagy!

— Igen, szívem, tied, tied, meg a Péterkéé! S megölette, összecsokolgatta magzatját az anyja. De gondok is legyen ám rájuk!

Soha hübb gondozói libacsapatnak, mint a minők voltak a kis Mártha és az okos Péterke. Tízszor, huszszor is kicipelték napjában a nagy kosárban a korai gyepre, a verőfényre. Fatáblácskákra rakosgatták nekik a vágott libapimpót s darakeveréket, lábatlan lábosba öntögették nekik a friss vizet; karicsáltak, ha vércse leselkedett a

Papp Károly
szépművészeti és vegyeszeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindennemű úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végárak, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígerek. 2958 156-135

Mai lapunk 6 oldal.

sította a város törvényhatóságát, hogy a tanítók korpótlékainak kiutalványozásánál az 1903 ik évi XXVI-ik t. c. 2. §. rendelkezéséhez képest a máshol eltöltött éveket is tartozik beszámítani. A nemes város ezt megértve, így értelemben dolgozta ki az új tervezetet, de már azt nem hajlandók megértetni, hogy ha az ötödéves korpótlék az idézett törvény szerint 1893. okt. 1-től kezdődőleg Magyarország minden tanítójának kivétel nélkül

jár, akkor Székesfehérvár is tartozott volna az 1893 év után beválasztott tanítóknak 5 év múlva, (ha másutt még nem élvezett korpótlékok) megadni, azaz az 1898-ik év okt. 1-én 100 koronát kiutalványozni; 1903. okt. 1-én pedig a II-ik korpótlék váltván esedékessé, ugyancsak 100 koronát. A város ezt nem tette meg s így 13 tanítót kisebb-nagyobb összeggel megkárosított. Az alábbi táblázat mutatja ki a jogtalanul visszatartott összeget.

N É V	Tanítói működésének kezdete:	1893. október 1-től számláltva korpótlék igénye kezdődik:		1903. decemb. 31-ig az 1893. XXVI. törvény értelmében kellett volna kapnia:	Sz.-Fehérvárról lett alkalmazva:	Kapott a város-tól korpótlék felelő 1903. dec. 31-ig összesen:	Visszatartott korpótlék összege tehát:
		I-ső	II-ik				
Auebrbach Gábor	1891. szept. 1.	1898. okt. 1.	1903. okt. 1.	550 koronát	1894. febr. 16.	287 K. 50 fl.	262 K. 50 f.
Szölösi Márton	1888. szept. 1.	1898. okt. 1.	1903. okt. 1.	550 koronát	1898. febr. 1.	Semmit	550 korona
Medgyesi József	1894. szept. 1.	1899. szept. 1.	1904. szept. 1.	433 K. 33 f.	1898. szept. 1.	Semmit	433 K. 33 f.
Teleki Sándor	1895. szept. 1.	1900. szept. 1.	1905. szept. 1.	333 K. 33 f.	1899. szept. 1.	Semmit	333 K. 33 f.
Kis Imre	1893. szept. 1.	1898. okt. 1.	1903. okt. 1.	550 koronát	1899. szept. 15.	Acsa közösgéltől kapott 1898. okt. 1-től 1899. szept. 15-ig 95 K. 84 fl. A város nem adta meg.	444 K. 16 f.
Lanzerits Antal	1877. szept. 1.	1898. okt. 1.	1903. okt. 1.	550 koronát	1894. febr. 16.	287 K. 50 f.	262 K. 50 f.
Lambert Vilmos	1891. szept. 1.	1898. okt. 1.	1903. okt. 1.	550 koronát	1896. nov. 1.	16 K. 66 f.	533 K. 33 f.
Geiszt József	1892. szept. 1.	1898. okt. 1.	1903. okt. 1.	550 koronát	1897. márc. 1.	Semmit	550 korona
Vilingszki Ferenc	1884. szept. 1.	1898. okt. 1.	1903. okt. 1.	550 koronát	1894. okt. 1.	225 koronát	325 korona
Hang Mária	1896. szept. 1.	1901. szept. 1.	1906. szept. 1.	233 K. 33 f.	1896. szept. 1.	31 K. 33 f.	200 korona
Ulreich Anna	1894. febr. 1.	1899. febr. 16.	1904. febr. 16.	487 K. 50 f.	1894. febr. 16.	287 K. 50 f.	200 korona
Dénis Béla	1889. szept. 1.	1898. okt. 1.	1903. okt. 1.	550 koronát	1893. szept. 1.	333 K. 33 f.	216 K. 66 f.
Katerinka István	1892. szept. 1.	1898. okt. 1.	1903. okt. 1.	550 koronát	1895. dec. 20.	102 K. 77 f.	447 K. 23 f.

Hogy nevezett tanítóknak 1898 ig visszamenőleg jár a korpótlék, az az alábbiakból is kitétni:

Az egyik érdekelt tanító 1897-ben választott be Fehérvárra. A törvény szerint 1898. október 1-én vált esedékessé első korpótléka és 1903. október 1-én a második. Ő azonban sem 1898-ban, sem 1903-ban egy fillért sem kapott, dacára annak, hogy 1893-ban, a törvény életbelépésekor már 1 éve működött mint. okl. tanító. A város tehát 550 koronával károsította őt meg. Fizetését végre 1904. január 1-én felmentették a két korpótlék betudásával 1400 koronára, de az 550 koronát visszamenőleg nem kapta meg. Nevezett tanító azonnal helyesbítette nyugdíj-igényét 1200-ról 1400 koronára a mellékelt tanácsai végzés alapján 1904. január 1-től kezdve. De mi történt? a miniszteriumban visszamentek (egész jogosan) 1898-ig s kirótták a visszatartott 550 koronára is a nyugdíj-járadékokat; tehát oly összeg után is, melyet még nem vett fel. Az érdekelt tanítók 4 hóval czelőtt kérvényt nyuj-

tottak be a Tanácshoz, hogy jogos illetményeiket utalványoztassa ki, de a hatóság nagy bölcsen agyonhallgatja az ügyet. Határozattal nem értesítte őket, hanem több mint 3 hónapja heverteti az aktát. A tanítók sürgették itt is, ott is, de kérdéskedésekre csak azt felelték: legyenek nyugodtak, jó helyen van az . . . t. i. a felelőtlenség pákróca alatt, melyen immár 4 hónapja ül valaki. Hát ez is közgazgatis?

A tanítók - mint halljuk - a miniszteriumhoz fordultak jogorvoslásért s ügyük gyorsabb elintéztetését kérték; remélhető, hogy meg is fogják találni a kibontakozáshoz vezető utat.

UJDONSÁGOK.

— **Estély az Erzsébet örökimádási templom javára.** Az Erzsébet királyné emlékére Budapesten épülő örökimádási templom építő egyesület székesfehérvári gyűjtő bizottsága mult szer-

dai közgyűlésén buzgó elnökének Szögyény-Marich Juliának indítványára egyhangulag elhatározta, hogy a templom még hiányzó költségeinek részben való fedezésére a belvárosi katolikus körrel karöltve ápril. hó elején egy nagyobb szabású hangversenyt, illetőleg estélyt rendez a Szent István Teremben. Az estély szervezésének munkáját maga az elnökön kívül szíves magára vállalni, ki mint értesülünk, már érintkezésbe is lépett e célból a katolikus kör ünnepélyeket rendező bizottságával. A hangversenyre, mely kiválóan érdekesnek ígérkezik, előre is felhívjuk a nagyközönség figyelmét. A részletes programot megjelenése után rögtön közöljük olvasóinkkal. Mint halljuk, a honvédeknek kivül városunk legkiválóbb műkedvelői fognak közreműködni az estély sikere érdekében.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazok, kik I. b. szeretett rendtársam, ft. Kéri Vidor ciszterci r. áldozópap és előszállási urad. jószágkormányzó elhunytá alkalmából nagybecsű részvételüket kifejezni, az üdvözlőitnek koporsójára koszorút helyezni s temetésén személyesen megjelenni kegyeskedtek, fogadják egy főtiszt. *Vajda Ödön* apát uram öngyagsága, valamint az egész ciszterci rend nevében mélyen érzett, forró köszönetemet. Előszállás, 1905. március 8. *Mészáros Amand*, lelkész.

— **A székesfehérvári kath. körök évi rendes közgyűlése** e hó 25-én d. u. fél 4 órakor lesz.

— **Hafalozások.** *Endersz Márton* volt kereskedő, tekintélyes budafoki polgár, életének 65-ik évében f. hó 7-én elhunyt. Temetése 9-én volt óriási részvét mellett. Az elhunytban Főleglén János budafoki kántortanító ipát gyászolja.

Pintér Ignác, volt székesfehérvári polgártársunk, hosszas szenvedés és a haladók közt szentségeinek felvétele után e hó 8-án, 68 éves korában, Verben elhunyt. Temetése ugyanott volt e hó 10-én. A megboldogultban *Pintér Ferenc* alcsutéri r. k. lelkész édesatyját gyászolja.

— **Március 15.** A kath. legényegyesület e keresztyény munkáegyesület hónap, f. hó 12-én vasárnap délután 6 órakor saját helyiségében (Távirdu-u. 6. sz.) március 15-ének emlékére hazafias ünnepélyt tart, melyen az ünnepi beszédet dr. Bárdos József főgymn. tanár tartja. Az ünnepély oly változatos műsorral van összeállítva, hogy igazi művelőzetet nyújt mindazoknak, kik azon megjelennek.

közébe, futottak velük be, ha borult az ég. Nem is lett lija egynck sem.

Aztán megerősödtek a zsidák s akkor a kert alá, a libapáskumra terelték őket. Ott lett még csak nagy örömi. Kisebb-nagyobb lányok s fiuk csapatja ott volt már zsidáikkal és örömmel fogadják a jövevényeket. De a jövevények mégis csak egymással tartanak leginkább. Hogy a zsidákat ne fáraszták, úgy oszonna idején nem zavarják őket hazafelé, hanem csak a kis Péterke, vizsgál szemmel széjjelnevében a kis Mártha és Bundás után, hazaszalad. Ő a fullajtár.

Csakhamar fut nagy rohanással vissza is. Nagy darab lángost tart kezében s aztán a kis Mártha előtt megáll, megfogja szépen a kezét s maga után vezeti libát mellé. Ott leülnek, testvériesen megosztognak s majszolnak szépen. Egy da rabkát jutat a Bundásnak, de másnak a kis Péter nem adna egy falánsnyit sem, mert csak neki és a kis Márthanak adták szülei.

— Hát aztán mit csinált „édes”? — kérdi az „aranyos.”

— Kenyeret süt, feleli rá a fiu.

— Hát aztán mit mondott „édes”? — kérdi ismét.

— Hogy szeresselek! feleli a fiu.

Szereti is. Lám most is, a mint egymással szemben ülve a kis leány mohány befalatozta lángosát, kérdő tekintettel néz szemébe Péterke:

— Ehetnél még, Mártha?

— Ha lenne még . . .

És Péterke kidugja ingeujjából a sajátjából odarejtett lángosdarabot.

— Nesze, Mártha! Edd meg! Neked tettem el.

III.

Suhanc-számba jut Péter, neki meg két varkocsba fonták már be a haját, ki is toldották templomba-menés előtt veres-zöld pántlikákkal.

Tóth Gergely és Bacsó Mártha nem hiába nevelték őket együtt, de egymásnak is nőttek. Be jól esett a Mártha ártatlan szivecskéjének, midőn Péter az első tavaszi napon hazajöve a szántásból, az első tavaszi virágokból bokréttát hozott neki. Most is ott van a szent Mártha képe fölött . . .

Aztán még néhány esztendőnk után szép, derék szál legény lett a suhancból. Számot tett a faluban. Ő meg kifejtett, egészséges hajadon, kinek szemébe is megmondták, hogy szép. Mondták volna Molnár János meg Hajdu Ádám is, kik már katonaviselt legények voltak, de ő nem

hallgatta meg őket. Neki nem volt vágya kifelé, otthon érezte magát legszívesebben; máshol csak ugy, ha Péter is ott volt.

Tilinkóztak ugy estétkint ablaka alatt, de senki oly szépen, mint Péter; daloltak is felé s róla, de senki olyan szívből, mint Péter; táncoltak is vele a gyepen és lakodalmas háznál, de senki oly könnyen és ügyesen, mint Péter.

IV.

Bevonulás előtt volt. A besorozottak bucsuztak a falutól. Péter is közöttük mulatott, mert ő is bevált. Az őszi napstígar melegen tüzelt a boros legénységre, muzsika szólt s néha-néha egy-egy elkeseredett rikoltás vegyült csak bele.

— Fiúk! Hívjuk meg a lányokat! Táncoljunk egy sort! hangzott a Csordás András szava. S a legények szétbontak. Aztán csakhamar tele lett a Leveles-csárda előtti tér leánysereggel, mely különben csak a kerítésen kívül ólalkodott.

Érte hazáig kellett jönnie Péternek, mert zrive ugy fájt a gondolattól, hogy elnézze a keservében mulató Pétert.

— Mártha, kérezedjél el keresztanyámtól egy táncra.

Az anyai engedelem készen volt. Egy ropogást ropak csak, akkor aztán kiváltak a tán-

Szianyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

Ajánlom dúsán felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi angol és hazai szövetelekből. Vállalom mindennemű őr-, egyen- és pápi ruhák legutányosabb ár mellett, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

A ciszercei rend székesfehérvári főgimnáziuma március idusa alkalmából 1905. március hó 14-én hazafias ünnepséget tart. Kezdeté d. u. 4 órakor.

Műsor: 1. *Dalünnep.* Thern K.-tól előadja a főgimnázium énekara. 2. *Nemzeti ébredésünk kora.* Irta és felolvassa Bándy Boldizsár, ciszt. r. főgimn. tanár. 3. *Nemzeti dal.* Peitő S., szavalja Bóna Jenő VIII. o. t. 4. *Kuruc-dalok.* Hangszerelte Hermann Ede. Előadja az ifjúsági zenekar. 5. *Árpád ébredése.* Vörösmarty M., szini jelenet. 6. *Kuruc hadnagya.* Diadalmi ének, Kálmán F., vegyeskarra írta Kneifel Ferenc; előadja a főgimn. énekara. 7. *Székesfehérvár és a nemzeti mozgalom.* Tartja Szegő Miklós, VIII. o. t. 8. a) *Virág Benedek.* Vörösmarty M., szavalja Csima Jenő, VII. o. t. b) *Anyos Pál.* Bán A., szavalja Fulmer János, VIII. o. t. 9. *Lauschaun-dij* kiadása. 10. *Rajta, előre . . .!* Becher S., éneklő a főgimn. énekara.

— **Adomány.** A fejezmegyei takarékpénztár igazgatósága a székesfehérvári aggarosokat segélyező pénztár javára 60 koronát volt szives ajándékozni, mely nemes tetteire az uton is hálás köszönetet nyújtja az elnökség.

— **Közönetnyilvánítás.** Boldogult jó édes anyánk elhunytá alkalmával nagy bánatunk leg-súlyosabb óráiban oly sok oldalról éreztük a részvét vigasztaló szavait, hogy ezzel miely hálára köteleztek bennünket. Fogadják ugy ők mint koszorukat küldő s fogataikat rendelkezésünkre bocsátó jó ismerőseink hálás szívből jövő őszinte köszönetüket. Rosznagi család.

— **Pervezstes város.** A mult év folyamán többször szőnyegre került a városi közgyűléseken a Kalló-malom ügye. Hibás mérnöki számítás alapján ugyanis a Sörház-i-malom vízfogóját felebb emelték, míg a Kalló-malom felett lejjebb szállították a vizszint. Ennek következtében holt víz állott elő s a mi természetes, a Kalló-malom képtelen volt üzemét olyan mértékben folytatni, a mint az ránézve kívánatos lett volna. Sapkás Károly molnár, a Kalló-malom bérője ezért pert indított a város ellen s körülbelül 6000 koronára rugókarának megterítését követelte. A per végigjárta az összes bírói fórumokat s a napokban leérkezett a Kuria döntvénye is, mely a várost pervezstesnek mondotta ki s a kártérítési összegnek, valamint az összes perkölségnek megterítésére kötelezte. Kellemetlen tapasztalat ez, ámbár előrelátható volt. Az egyik őszi közgyűlésen szó volt róla, hogy Sapkás Károlyt, a perindítót egész könnyedén el lehetett volna útni keresetéről, mert ha a város hibázott velc szemben, viszont ő sem tartotta be

kötelezettségét a várossal szemben, a mennyiben a bérfizetési hátralékban volt. Ugyancsak az ősszel foglalkozott a jogügyi szakosztály azzal, hogy kit terhel mulasztás a város kárában. Kíváncsiak vagyunk a fölötte érdekes ügy további fejleményeire.

— **Halálozás.** Tóth Józsefné, Tóth József nyug. gazdatiszt neje ma. d. u. 75 éves korában elhunyt. A megboldogultban Tóth Dezső szentmihályi gazdatiszt édesanyját gyászolja.

— **Birtokváltozás.** Dr. Löwy Károly székesfehérvári ügyvéd a napokban 151 ezer koronáért megvette a Pellet-családnak Polgárdi község határában levő 350 holdas Tekeres pusztáját, mely az ő 150 holdas birtokának közvetlen szomszédságában van. Eszerint most dr. Löwy Károly 500 holdas elsőmínőségű földbirtokkal rendelkezik.

— **A Székesfehérvári és Fejérmegyei Rabsegélyző Egylet** március 17-én d. u. 3 órakor a kir. törvényszék büntügyi főtárgyalási termében (Törvényház I. em. 79 ajtó) rendes évi közgyűlést tartja, hova és mikorra az egylet tagjait ezennel meghívja. A közgyűlés tárgya: 1. Az igazgató-választmány 1904. évi működéséről szóló jelentés tárgyjában való határozat. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése és az e feletti határozat. 3. A háromtagu számvizsgáló bizottság megválasztása. 4. Egy igazgató-választmányi tag választása. 5. Egyéb indítványok, melyek felett az alapszabályok 13. §-a szerint a közgyűlés csak az esetben katarozhat, ha a közgyűlés előtt legalább 3 nappal az elnöknek írásban átadatnak. A mennyiben az említett határnapon az alapszabályok által a határozatképességhez megkivánt számban a tagok nem jelenének meg, a közgyűlésre újabb határnapul 1905 évi március 24 napjának d. u. 3 órája tűzülék ki a fentebb jelzett helyiségbe, a mikor is a megjelenők számukra való tekintet nélkül fognak határozni.

— **Az Uránia városunkban.** A budapesti Uránia magyar tudományos színház március hó 16, 17 és 18-án a városi színházban előadást tart. Jegyek előre válthatók Krausz Verona dohányszegében. Helyárak rendesek. Műsor: Márc. 16-án: Modern asszony. 17-én: Ejféli nap országja (Norvégia). 18-án: A megváltás. A honvédzenekar közreműködésével.

— **A székesfehérvári kereskedelmi társulat** f. hó 19-én d. e. 11 órakor rendkívüli közgyűlést tart a felső kereskedelmi iskola helyiségében. Tárgy: az építendő iskola telkének az ügye. Az elnökség arra kéri a t. tagokat, hogy ez ülésen minél számokban megjelennék sziveskedjenek.

— **Pénzintézet.** A nagyperkátai segélyegylet mint szövetkezet feloszloban van. Ma már a likvidálással foglalkoznak. Folyó hó 9-ére határnapot hirdettek a rendes évi közgyűlés megtartására, de a tagok meg nem jelenése miatt, a mennyiben 30 tag sem érdeklődött a gyűlés iránt, — képtelenek voltak azt megtartani. A feloszlás nyomán egy újabb s mindenestre kellemes hírről értesülünk. Arról t. i., hogy a régi, elszáradt törzs helyére egy új, egészséges fűcskát óhajtanak ültetni. Terve vették egy új, keresztényjellegű hitelszövetkezet alapítását. A mily életrevaló, ép oly örvendetes ez eszme s meg vagyunk győződve, hogy egészséges és helyes irányzatnak lesz a kiindulási pontja.

— **A belvárosi ovoda,** amelyet a járvány miatt hosszabb időre be kellett zárni, a hatóság felügyelet alatt tartott alapos és gondos fertőtlenítés után hétfőn (13-án) újra megnyílik.

— **Szabályzat a férgek lakásokról.** A székesfőváros jogügyi bizottsága tegnapi ülésében kimondotta, hogy a bérő tizenöt napos fölmondással kiköltözhetik a lakásból, ha a bérlet megkezdésétől számított nyolc nap alatt bejelentik a háztulajdonosnak, hogy a lakás férges. Az ilyen lakásért a bérbeadó felelős, ha csak be nem bizonyítja, hogy a bérő vitte a férget a lakásba. Butorozott lakásból, vagy szállóból a bérő a férge miatt azonnal kiköltözhetik. Joga van a bérőnek az azonnal való fölmondásra, ha a lakás nedves, az egészséges ártalmas, vagy ha közvetlen előtte ragadós beteg lakott a lakásban s a lakást szabályszerűen nem fertőtlenítették.

Aki ismeri Székesfehérvár lakásmizériát, az bizonyára örömmel fogadja ezt a határozatot, mert remélhető, hogy a székesfőváros jogügyi bizottságának ezen bölcs intézkedését Székesfehérvár jogügyi bizottsága is rövid idő alatt magáévá teszi. Végre is közérdek, hogy ilyenmü intézkedésekkel egy a háztulajdonosok mint a lakók érdekeit megóvja a városi hatóság, hisz csak ekként érhető el a lakás-mizériák óhajva várt javulása, mert most nedves, piszkos lakások olcsóságuk miatt mindig kapnak lakót, amig a kifogástalan lakások őrösen állanak, s csak ezen az uton javulhat városunk közegészségügye. Múltanyossági és közegészségügyi szempontból kell tehát elbránoi a dolgot, és éppen azért semmi-féle melléktelkintetnek nincs e kérdésben helye. Elvárjuk a jogügyi bizottság mielőbbi határozat-tárazat-hozatalát.

— **Katonai rozskorpa.** A Fejérmegyei Gazdasági Egyesület ezennel közhírré teszi, hogy a székesfehérvári katonai élelmezési raktárnál a

colók közül s a legény egy levelét hullató akácia alá vezette őt.

— Mártha! . . . Mártha, nézz reám! . . . Mondani akarok neked valamit. S a Péter szemébe két könnyes szem tekintett őszintén, bizalmasan.

— Mártha, tudod, hogy most elmegyek. De ha azt akarod, hogy visszatérjek, ne menj addig férhez! . . .

— Péter! . . . Többet nem bírt szólani. Csak körülfonta magát a fiu nyakán . . . Aztán otthon vette magát csak észre . . .

Másnap oly könnyen bucsuzott el a bucsuzótól: híve, remélve és szeretve . . .

V.

S a ki hitt, remélt, szeretett, a türelemben meg nem fogyatkozott. Estéinkinti imádságaiba foglalta Pétert is s ez az imádság erősítette.

Harmadik esztendeje eszi már Péter a császár kenyérét. Mártha már számon tartja az időforgását: itt a farsang, jön utána a husvét, aztán a piros pünköszt, aztán az aralás és tengeritörés és — hazakerült Péter! . . .

Nem gondolta, hogy hamarabb is előkerül . . .

Valami földosztó emberek kerülnek a faluba. Egyetértő pillantásokat váltanak az emberekkel nappal, ezek éjjel elhagyják meleg otthonukat s titkos összejöveteleket tartanak. A ki megelégedett volt eddig, az is elégedetlen. Tóth Gergely gazduram is. A levegőben valami, mi nyílt ellenszélben tör ki, mire debreceni huszárokkal telik meg a falu.

A szomszéd Napkor népe is, zúg morog, zajong. Oda meg ungvári bakák érkeznek le. Itt van Szűcs Péter is.

Péter nem feledkezett meg Mártának adott szaváról s ha már egyszer oly közel került szülőfalujához, megvesztegette magát szívetől, oly dologra határozta el magát, mi katonáéknál főbenjáró hiba. Egy-egy este a lögerban, mikor a többiek már mind szépen alusznak, halkan föl-kél, magára kapja munderját s hogy könnyebb legyen gyalogolása, fegyver nélkül neki indul torony irányában a puha hóban Bököny felé . . . Reggelre visszakerül, úgy tervezi.

Egy óra alatt le ér a páskumra, onnan a kertaljára s csakhamar a másodsztúli otthon oszlopocs tornácán áll. A hátsó ház elfüggönyözött ablakán gyöngye világosság sugárzik ki. Dobogó szívvel megnyomja a kilincset, de az ajtó

nem nyílik. Kopogtat halkan, mire Fazekas bácsi ismert hangja szól ki:

Ki az?

— Nyissa ki bátyám, én vagyok a Szűcs Péter.

— No hát bujj be! szól mogorván Fazekas bácsi.

A mint a sötét benyíló áthaladnak s belép a füsttel és gőzzel telő szobába, sok ismerős arc bámul réa.

— Mi kell, te szerencsétlen? ugrik feléje nevelő-ajja.

— Mi? Hát mert látni akartam nevelő szü-leimet és . . . De nem mondja ki, tudja azt ugyanis mindenki. Hol van keresztanyám és — Mártha? szól végre, mikor senki se akarta elérteni.

— Nem ugy, fiam! Ha már itt vagy, itt is maradsz! Nem megy vissza többet! Beirattalak téged is és felesküdtém helyetted is!

— Igen? Kap észhez a fiu, hát én meg azt mondom kendnek édesapám és kendeknek is többieknek: mit bolondoznak? Nem lehet a manlicherrel csufolódni!

Zajongva, lármázva fogadta a gyülekezet a fiu szavait és senki se hallja, hogy a külső

Uri divat!

Ujdonságok! Báli ingek, gallérok, nyakkendőkben.

„Pécsi Hameri bőrkesztyűk.”

Karlsbadi lack cipők. Francia pique mellü férfi ingek darabja 2.40 koronától. 6 koronáig.

Knazovitzky Béla

Székesfehérvár. 104-95

Női divat!

Báli kesztyűk, harisnyák, legyezők és illatszerek.

„Kivágott lack cipők párja 3 Kor.-tól.”

Báli belépők, divatos derékfűzők. Menyasszonyi koszoruk, fátvolyok. Legfinomabb női fehérneműk.

rozskorpát megvette. Ezt *hiszazda tagjai* között métermérszárát 8 koronáért ki fogja osztani. A korpá ára egyesületünkél lefizetendő, s az ez alapján itt nyert utalványra a korpát minden szerdán és szombaton délelőtt 9—11 ig a raktárnál át lehet venni.

— **Torna-tanfolyam** nyílik nők számára 1905. április 1-én és tart bezárólag június 15-ig. A tanfolyamra Vörösmarty Mihály lakásán Ligetsor 8. jelentkezhetnek.

— **Világítási mizéria.** Már többször felhivtuk az illetékes tényezők figyelmét arra a körülményre, hogy egyes ivlámpák minduntalan felmondják a szolgálatot. Ezen a bajon már segítettek. Tegnap azonban újabb panasz érkezett hozzánk. A Szőgyény-Marich-utcában a kölönben is elégtelen 3 lámpa közül már hetek óta csak kettő világít. Természetes, hogy a girbe-görbe utcának amugy is gyér megvilágítása most meg egyáltalán türelhetlen.

Ez alkalommal egy másik dologra is kitérünk. A napokban egy hozzáértő előt csodálkozásunknak adtuk kifejezést arról, hogy még ma sem alkalmazzák az u. n. Nernst-féle lámpákat az utcai világításra, holott köztudomású ma már, hogy alig fogyasztanak az e fajta lámpák az izzóknál több áramot. Nevezett tekintélyes uri ember felvilágosított bennünket, hogy az utcai lámpák mai berendezése nem alkalmas arra, hogy az izzólámpákat Nernst-félékkel cseréljék ki, amennyiben amig az izzók légűretében égnek, addig a Nernst-lámpák csak a levegő kellő cirkulációja mellett működnek kifogástalanul. A végzett próbák tehát azért döntöttek el a Nernst-lámpák sorsát, mert kellő mennyiségű levegő hiányában azok hamar elpusztultak. A kérdés tehát nagyon egyszerűen megoldható lenne akként, hogy a külső (védő) burokra lyukat furnának, s ekként a levegőnek a lámpa égőjéhez való hozzájutását lehetővé tennék. Tehát ezt meg kell tenni! A villanvilágítási vállalatnak nem igen áll érdekében, hogy a Nernst-lámpák alkalmazását sürge; de a városi főmérnök tanulmányozhatná a kérdést s mielőbb dűlőre juttathatná a dolgot, mert — ha számbavehetetlen költségtöbblettel több mint kétszeres fényt alkalmazhatunk a város megvilágítására — bünt követünk el, ha azt minél előbb meg nem tesszük, annál inkább, mert egyes utcákban határozottan megtakaríthatnánk néhány lángot, hisz a város több pontján a kétszeres megvilágítás teljesen fölösleges dolog lenne.

— **Malál az alkudozás hevében.** Danini György 60 éves, kalazói (Tolnamegye) jómódu sváb is eljött Fehérvárra, hogy jövért lovain tulajd

ajtó után roppan a belső is, de hallja már mindenki a szuronyos csendőrzőjárat szavát:

— A törvény nevében!
Ez szó nélkül köze fogják a katonaszökevényt, ki ellentállás nélkül áll a négy szurony közé... A többieknek csak neveit jegyzi fel az őrsvezető.

Mehetnek. Mennek is. A hideg benyílt előnti a csendőrzőket kalauzoló kisbíró kézi lámpásának fénye. A líu pedig kétségbeesetten ordít fel:

— Mártha! Mártha! Isten velünk!
De Mártha nem hallotta. Asszonynépségnek nem volt otthonja ez este a házban...

VI.

Mártha, a szép virágszál, a ki eddig csak szeretni és remélni tudott, most szíve révén megismerkedett a kétségbeeséssel.

Csakhamar híre lett a faluban, hogy hogy esett meg a gyűlökezett Tóth Gergely házánál, hogy hogy fogták el a dezentor Szücs Pétert a csendőrzők.

(Vége köv.)

adjon. A szép lovaknak akadt is hamarosan vevőjük. Három-négy kepec is sürgőldött körülöttük. Megkezdődött az alkudozás. A sváb 600 koronáról beszélt, amíg a kepecet még 500 koronát sem akarták adni érte. Az egyik lócsiszár az öreg szállására is elment a szép lovak után az Öreg-utca 27. számú házba. Folyt az alku tovább. A vérmes sváb már túrelmét vesztette és egyre mondogatta, hogy: „Desz iszt unmögenlich” — a csiszár nem hagyta békében. Egyszer aztán az öreg elvörösödött, szólásra nyitotta száját, de nem tudott egy hangot sem kiejteni, öszszeesett s mire vele jött fia hozzá sietett, meghalt. Az orvosi vizsgálat szerint megszüllhűdés ölte meg. A gyászos hirt azonban megsürgönyözötték családjának, a fia szót koppersól rendelt apjának, s ma visszavittek holtestét falujába, a hol a gazdag és tekintélyes polgárt nagy rokonság siratja.

Baksőr. Bandi Ferenc Rózsá-utcai vendéglőjében vasárnap és hétfőn kitűnő Szent-Gellért baksőr kapható. Egy pohár 24 fillér. Izletes ételekkel szintén szolgál a vendéglős.

— **Mulatozás.** A jenei legények nagyon jól értik a mulatozás időjét. Kezdetben csendes beszélgetéssel töltik az időt, majd nótázni kezdenek, aztán megindulnak a vitakozások, végül pedig az üvegek, székék és káromkodások repülnek gyors egymásutánban. Így tettek a legutóbb is, amely alkalommal különösen Hegedűs István, Kucsics József, Csepi András, Alföldi József, Hegedűs Ferenc és Takács János tüntették ki magukat. Hegedűs István, Kovács József és Csepi András maradtak a csataterén, no meg a szerencsétlen Rajcsányi Ignác éjjeli őr, aki csendre intette őket. Persze, másnap, amikor a bor már ki-gőzölgött a fejükből, számtal-bánták büntüket, de mit segít ez a dolgon? Az ügyesség a vizsgálatot már megindította ellenük.

— **Vétkes bukás** miatt ült a vádlottak padján Rosenberg Bertalan kereskedő. A törvényszék beigazolta látván a vádat, a vádlottat 14 napi fogházra ítélte.

Nyilatkozat.

A „Fejérmegyei Naplónak” 1903. évi 18-ik számában „Csendélet Rácalmásán” cím alatt aláírásommal egy cikk jelent meg, melynek tartalma Bruck Arnold ur, a Dunapentele-Aácalmási takarékpénztár becsületében sérte ezte magát. A cikk megjelenése óta eltelt két év alatt alkalmam volt meggyőződni, hogy tévesen lettem informálva és hogy Bruck Arnold ur eljárása úgy igazgatói, mint kereskedői minőségében mindig kifogástalan volt. A fentidézett cikkben foglalt gancsolást és bíralatot tehát — miután az teves letvevésen alapult — elejétől végig visszavonom és annak közzététele miatt őszinte sajnálatommal fejezem ki. Székesfehérvár, 1905. márc. 11.

Tisztelettel

Lakatos Frigyes, karkáplán.

— **A mértéktelenség büntetése.** Unyi József 39 éves, urhidai lakos e hó 7-én feleségével együtt résztvett a korcsmában rendezett farsangi mulatságon. A nem éppen szűcs mulatság még reggel 6 órakor élt véget s bár az asszonyok a jobbik eszükkel belátták, hogy nem illő hamvazó szerdán is dözsölni, nem tudták hazacsalogatni férjeiket. Unyi József is szaporította a korcsmában kurjongatók számát. Este 6 óra tájban vetődött csak haza. Feleségének kellett lefektetnie, olyan ittas volt. 7-óra tájban kiros nyögésre riadtak a házbéliek, majd az ágyban fetregő férfi fuidoklására hozzá siettek, ébresztgetni kezdték, fázadozásai azonban kárba veszték. Még hörögött, majd görcsösen vonaglott, s kiadta lelkét. A hamvazó szerdái farsangolónak szerencsétlen halála az egész vidéken nagy megdöbbenést keltett.

Tízlelettel körjük azon előfizetőinket, kik a múlt, valamint a jelen évről hátralebélben vannak, hogy előfizetési díjajkát mielőbb megváltják sziveskedjenek.

— **Cigánymuri.** Elmúlt a nagy ricsaj, a becsületes emberek kimulaták, a féktelenebbek kitombolták magukat, a vonó kócosan, a hegedű leajzva pihen. Pihen a nyolc heti farsang keserves huzavonóját. Az emberek lehorgaszott fővel, magába szálló lélekkel elfordulnak a külvilág zajától s magukban, lelkük mélységén keresgélnek a bűnbánat gyöngyeit. Mondom, a tisztességes emberek társasága néma bánattal elmélkedik.

Csak a füstösök kompániája hevenkedik, akár malac a kócmadzaon. Nem fér a fekete lelkébe, hogy ő neki sohse virradhasson. Nem tudja hinni, hogy Polyhymnia, Terpsichore, szóval az édesszavú, vidáman lejtő muzsák csak az urak kedvéért volnának ezen a kócos világon. Az emberek egész farsangon reggel, sőt a dél felé való órákban dülöngtek háza sápadtan, füstösen, akár egy kéményseprő. És csak azért, hogy mire az esti csillag fölvilág, már ismét egy új vidám csoportnak huzzák a János jítés nótáitól lefelé és fölfelé a hegedűben találhatók és nem találhatók kedvederítőket. Szóval rájuk sohasem kerülhet a sor, mert mindig különb emberek mulattak. De hát az ő ereikben sem puliszkalé forr, hanem forró, tüzes cigányszer, a mely ismeri szenvedélyt, sőt barátságos viszonyt tart fön Bachussal és hivattóságot érez a kecseli bájjal lejtő Terspichore művészetére. Hogy a szót ne aprózzam, emondom röviden, hogy a füstösök körében kiadott a jelszó, hogy farsang után, zöld csütörtökön cigánymuri leend, még pedig rangos, megfelelő Fáraó ő felsége nemzetségeinek és a helyi igényeknek. A férfi nép mély basszussal *banaf-t* ordított az indítvány hallatára, a hölgyi nők pedig visitották hozzá a kontrafalschot. Csiklandok, a talpuk, égett a lábuk alatt a föld s vigyorogva gondoltak egy héttel előbb arra a veszekedett mulatságra, a minél különb nem pipált egyhamar Europa, sőt az Ösz-utca sem. A sama flaszeru utca egyik kies lakában, (10-es számú) a hol közepes számúval nyolc cigányfamilia él idylli csendben, harmonikus egyetértésben és a felebaráti szeretet kaleidoszkopszerű változatai között, az egyik lakásra kimondották a szentenciát, hogy azt érje a megisztelezés a muri színhelyére vonatkozólag. Kiraktak belőle minden képzeltét butort (az apró lakókon kívül) s csak az ablakokat hagyták benni, no meg a kályhát, a melyet nagylelkűen a muri áldozatúal szánták, hadd rugja össze a tüzesvárú ifjuság; megrendeltek egy zongora-verkiit (ilyenkor cigány nem muzsikál), hogy tekerje keservesen s már a délutáni órákban megkezdtek a mulatságot. Eleinte csak a ital fogyott, a rum, spiritusz, sőt itt-ott a bor és tea is. Mikor aztán az elmék nekihevültek, megkezdődött a tánc. A terem emberi számítás szerint nem volt hosszabb és szélesebb 6—7 lépésnél, a magasságába is vigan ütögethették a keményfalazatu koponyáikat, de hát régi mondas az, hogy a boldogság szük helyen él. Változó izgalmak vidám pörkedések s a szomszédok szitkozódásai közt folyt a muri a késő éjjeli órákig, a mikor az egyik delő, Sárközi Károlyné kinos felfedezésre jutott. Kinyilvánította ugyanis, hogy a cigányságban vannak olyanok, a kik nem hivei az egyetértésnek s akkor, mikor ők közös akarrattal, szeretettel, sőt rummal és pálinkával öntögetik az összetartozandóság gyenge palántáit, vannak köztük olyanok, a kik nincsenek köztük s a testvériséget más mulatóhelyeken kultiválják. Ez a kinos lelepezés lázba hozta a sziveket, villogtak a szemek, összeszorultak az öklök és a bosszuvágy mérges hienája kaparta az oldalukat. Különösen harcias hangulatba esett Sárköziné, egy termetes, sőt (hogy számmal ne véteék) korosabb hölgy, a ki szívének túlaradó érzelmeiből nem zárta ki teljesen a bögg és hegedűk félnótás

Gerenday Gyula

vaszón, fehérmű, rőfös és rövid-
áru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

✿ Tetemesen leszállított árak! ✿

Ajánlja hazai gyérmányu vaszón, asztal-nemű, valódi rumburgi és szilvialai kézi szőtt vaszón és ágyruha-
tokra szolgáló damaszt és kanvász árakat. Schroll Benedek pamut vaszón és sifon áruraktára. Legdivatosabb férfi ingok,
galérok, kékűk és gyakendők. Kelényhez szükséges és megfelelő női fehérmű és kéz ágymű. Mórtek utáni megren-
delésre bármely fehérmű nyronan és pontosan elkészítetik. Csecsemők részére készletben ingecskék, szövött és kötött ujjas
hosszupárna, pólya-kötő, bőlcse és kosztikarok, gumilepedő, szalag, csokor. Szövet ág- és asztaltörtek, calpke és szövet
függönyök. Torontál, Akmszter és tepsztri szalon- és fuó szőnyegek. Gyapjú és tevező szőnyegek, levarrott Kaszmir, Klot
és selyem paplanok. Divatos ruha szövetek, Cosmanoti mezeikelmé és szőnyeg, csipke, fátyle, divatos övek,
vállfűző, esernyők. Nagy választék karzlyú és harigányból. Lászter és mosható kötények.

2000-104-85

szállítóját, a kit Kovács Vendel néven ismer ősi városunk. Mint egy vérszomjas tigris fenekedett a délnő és a japán szótár összes harcindulót szisztege fogai között.

— Ah jöjjön csak a hűtlen, csak kerüljön a körmeim közé, majd megmutatom én neki, hogy hogyan kell cipelni a bögöt (a bögő alatt természetesen a hűtlen bögőszállítót értem).

Úgy reggel felé haza is botorkált a szerencsétlen. A feje gözölt s a szíve olyan volt, mint egy kimosott harisnya. Mint Othello a szelid Desdemónára, úgy rohant rája Sárközyné s a kezében tartott repavágókést törként villogtatva, rekedt üvöltéssel harsogta:

— Urram! védje magát, ha kedves az élete.

Mivel azonban az ellenfél el volt ázva, mint a tők, nem védte magát s így a nőnemű Othello úgy összeszabdalta, hogy bármely japánnak becületére válhatnék. Arcán, karján, keblén (a hűtlen szív tájékán) oly óriási sebek tátongtak, hogy Vendel még akkor is félholtan került volna el, ha a sárgaföldig elázva nem lett volna. A mulató kompanyia azonban nem zavartatta magát, sőt Sárközyné is csakhamar újra a mulatók közé vegyült s mivel a verki szót, sőt ital is volt doszt, lejötték a deli táncot tovább.

Egy óra mulva dr. Bierbauer Viktor főorvos is megjelent Sulyok István biztossal a véres tett színhelyén. Az ádáz harc sebesülte akkora részessült már az első segítségben, úgy hogy a mentők csakhamar beszállították a Szent-György kórházba. A rendőrbiztos természetesen érdeklődött a nőnemű Othello iránt is, a ki azonban vigan ropta a táncot füstös daliák karján. Majd értesülvén, hogy a felsőbbség az ő becses személye iránt érdeklődik, nem hagyta őket soká kétségben. Kezében egy öblös fazék volt, a melyből rummal s spiritusszal s hasonnemű kéjgázakkal telített folyadék vala . . . Előbb viharedzett keblét, majd karjait kitérve pirosló arccal állott a rendőrbiztos elé:

— Itt vagyok biztos ur. Én gyilkoltam össze a hűtlen, miután ő meggyilkolta szívemben a szerelmet. Itt vagyok, gyilkoljanak most már engemet is.

Szót s miután illendően ivott az urak egészségére, kitérte amazoni keblét a törvény óreinek. Ezek azonban egyszere elfogyni érezték a bátorság nemes erőnyét és sápadozva hátráltak a jókedvű hölgyi nő elől. Végre is abban állapotok meg, hogy Sárközyné bizonyára nem rohan el Amerikába a büntetés elől s a rend őrei is kellemebb helyzetben leendenek, ha a mámor néminemű elszállta után viszik hivatalos kezelés alá Othello nőnemű követőjét.

Sok pénzt takarít, ha vászonnemű női és férfi fehérneműt közvetlen gyárakból rendel; cím: Kereskedelmi iroda Budapest Kerepesi-ut 65.

— **Hazánk legbecsesebb szőlője.** A Niokszerának teljesen ellentálló, permetezni soha nem kell, mert semmiféle betegség sem lombját, sem termését meg nem támadja. Téli hideg a takaralan vesszőjét soha meg nem fagyasztja, ezenkívül még rendkívüli bece, hogy igen korán ér — augusztus 15—20. között — rendkívül bőtermő és bora oly erős és édes, hogy a nehéz olasz borok semmiben sem mulják felül. Ez a „Delaware“ közvetlen termő szőlő, melynek részletes leírását — ábrán is bemutatva — úgy a homok, mint a hegyi szőlőtelepítőket érdeklőleg az „Ermelléki első szőlőoltványtelep“ Nagykágya (Biharm.) ingyen és bérmentve küldi meg mindenkinek, ki címét egy levelezőlapon tudatja. Ott 16 év óta szaporítják s ma már 27 katasztrális hold van ebből teljesen fajtisztán telepítve. Ezen telepek mai számunk hirdetési rovatában között „Szőlőlugast ültessünk“ című hirdetésre felhívjuk olvasóink figyelmét.

Egy istálló, raktárhelyiség hozzátartozó padlással bármely órában kiadó Salétrom-utca 8-ik szám alatt.

Az Egyházmegyei Könyvnyomdában egy jó házból való fiú tanulóknak felvétetik.

Két, külön-külön bejáratu, csinosan burtozott szoba kiadó Sövegjártó magánzó házában, Cserepes-köz 2.

Anyakönyvi statisztika

1905. évi március hó 4-től 1905. március hó 11-ig.

I. Születés.

Született: 12 törvényes fiú, 5 leány; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; halva született 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány. — Összesen: 17.

II. Halálozás.

Elhalt: 9 fi, 8 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 7, leány: 4, törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 7 éven felüli fi: 4, nő: 2. — Összesen: 17.

E szerint a születés a halálozást 0-val sem mulja felül.

Elhaltak: Bauszki József, r. k. 8 hónapos, Olaj-utca, 10 sz. — Özv. Csizmás Jánosné, Tót Terézia, r. k. 73 éves, Sár-utca 16 sz. — Nyikos Imre, r. k. 9 hónapos, Szénatér, 11 sz. — Brestyánszky Ilona, r. k. 66 éves, Megyeház-utca, 11 sz. — Özv. Müller Józsefné, Lisztner Anna, r. k. 75 éves, Távirat-utca, 3 sz. — Deák István, r. k. 18 hónapos, Öreg-hegy 318 sz. — Harmath Julianna, r. k. 4 éves, Szt. György kórház. — Végmann Mihály, r. k. kisbirt. 29 évez, Szent György kórház. — Gams József, izr. 9 hónapos, Simor-utca, 7 sz. — Szalay Katalin, ev. ref. 4 hónapos, Demkőhegy, 70 sz. — Háden Ferenc, r. k. 6 hónapos, Olaj-utca, 17 sz. — Boravszki Lajos, r. k. esernyőjavító, 71 éves, Szt. György kórház. — Ranshmann Mórné, Ungár Julia, izr. 56 éves, Ósz-utca, 4 sz. — Koroncai István, r. k. 9 napos, Széchenyi-utca, 45 sz. — Kron Ilona, izr. 9 éves, Zöldfa-utca 12 sz. — Kalotsai Tivadar, r. k. 8 hónapos, Széchenyi-utca, 62 sz. — Schuller Katalin, r. k. 11 hónapos, Budai-ut, 88 szám.

Kihirdetés.

Kelenen Ignác állomás előjáró Bácsborsód (Bács B. megye) és Lézer Gizella Székeshérvár. — Miskei József kőműves segéd és Szép Julianna Székeshérvár.

Elkövetendő szabó-
üzlet, annál is inkább,
mert szabásza a kitűnő szabószá-
ról méltán híres: **Szirkovics András.**
TÜBL LAJOS férfiszabó
Székeshérvár, Kossuth-utca 16. (a postával szeml. en)
Készít mindennemű polgári öltöny-
ket, papiruszákat, katonai egyen-
ruhát és libériát a legju-
tányosabb árban.
2977 52-39

**Szoba-, cim-, cimer- és
templom-festők**

Schmöltz László

és

Fischl Gyula

Székeshérvár, Vásár-tér 17. sz. a.

Elvállalnak minden e szakmába
s a legmesszebb menő igényeknek
megfelelő munkákat. ○ ○ ○ ○ ○

A legújabb minták szerint s olcsó
árak mellett. ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

5-1

Nyílttör.)

**A tavaszi és nyári
divat ujdonságai**

Schubert és Schlesinger áruházába

— SZÉKESFEHÉRVÁR NADOR-UTCA —

**Legnagyobb választékban rak-
tára érkeztek.**

**Különlegességek női costum kel-
mékben, fényposztókban, blouse- és
pongyola kelmekben; remekszép sely-
mek: blouse- és toilette selymek sima
és mintázott divatszínekben; kristalín,
grenadin, puplín, etamin, svaiçi himzett
bátisztok, ruhavásznak az összes ural-
kodó divatszínnek, csakis szolid megbiz-
ható minőségben**

legjutányosabb árak mellett!

NŐI KONFEKCIÓ a legújabb párisi
és berlini modellek szerint készzen nagy
választékban van raktáron és mérték
után saját szabászati műtermünkben
legszebb kivitelben megrendelhető.

Ugyanott a legprecisebb szabásu
angol és francia costumökr, francia
toilettek legizlésebb elkészítését jutá-
nyos árak mellett elvállaljuk.

**Kész női fehéreneműek menyasz-
szonyi kelengyecikkek állandó nagy
raktára!**

Legmegbízhatóbb hazai és kül-
földi gyárak egyedüli elárúsítását bírjuk
férfi öltöny és felöltő szövetekben,

melyektől az idénynek megfelelő minő-
ségben, legdivatosabb mintákban foly-
ton dúsz választékot tartunk raktáron!

Igen tisztelt helybeli vevőinknek
művésziesen rendezett kirakataink

szolgálnak tájékozással; vidékre pedig
készséggel küldjük több ezer mintát
tartalmazó gyűjteményünket bérmentve.

Schubert és Schlesinger.

Székeshérvár, Nádor-utca.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget
a Szerk

